

30 Mai

Sâmbăta înainte de Cincizecime.
Pomenirea morților.

Preacuviosul părinte Isaachie Mărturisitorul,
egumenul Dalmației

SFÂNTA ȘI DUMNEZEIASCA LITURGHIE A SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Preotul: **Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Ectenia mare

Preotul: **Cu pace Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică**

de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Antifoanele Liturghiei peste săptămână

Primul Antifon, glas 5

1. Bine este a mărturisi pe Domnul, și a cânta numelui tău, Preaînalte.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. A vesti dimineața mila ta, și adevărul tău, toată noaptea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

3. Că drept este Domnul Dumnezeuul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PRIMULUI ANTIFON

Doamne Dumnezeul nostru, a cărui stăpânire este neasemănată și mărire neajunsă, a cărui milă este nemăsurată și iubirea de oameni negrăită: Însuși Stăpâne, după bună îndurarea Ta, caută spre noi și spre sfântă biserica aceasta și fă bogate milele și îndurările Tale cu noi și cu cei ce împreună cu noi se roagă.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea Antifon, glas 5

1. Domnul a împărățit, întru bunăcuviință s-a îmbrăcat: îmbrăcatu-s-a Domnul întru putere, și s-a încins.

Pentru rugăciunile Sfinților tăi, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. Că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Pentru rugăciunile Sfinților tăi, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

3. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Pentru rugăciunile Sfinților tăi, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Unule-născut, Fiule și Cuvântule al lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai

primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, neschimbat întrupându-Te și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat, unul fiind din Sfânta Treime, preamărit împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL DOILEA

Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi, cei ce nădăjduim în Tine.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al treilea Antifon, glas 2

1. Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care Îți cântăm Ție. Aliluia.

2. Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui; Că Dumnezeu mare este Domnul și Împărat mare peste tot pământul.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui

Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care Îți cântăm Ție. Aliluia.

3. Că în mâna Lui sunt marginile pământului și înălțimile munților ale Lui sunt; Că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea, și uscatul mâinile Lui l-au zidit.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care Îți cântăm Ție. Aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL TREILEA

Cel ce ne-ai dăruit aceste rugăciuni de obște și de unire, Cel ce la doi și la trei care se unesc în numele Tău ai făgăduit să le împlinești cererile: însuți împlinește și acum cererile de folos ale robilor Tăi, dăruindu-ne în veacul de acum cunoașterea adevărului Tău, iar în cel ce va să fie viața veșnică.

Preotul se închină de trei ori înaintea sfintei Mese, ridică sfânta Evanghelie de pe sfânta Masă și face Intratul cel mic.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA INTRATULUI

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit în ceruri cetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba

măririi Tale: fă ca, împreună cu intrarea noastră, să fie intrarea sfinților îngeri care slujesc împreună cu noi și împreună preamăresc bunătatea Ta. Că Ție Ți se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, în fața ușilor împărătești, binecuvântând, zice în taină:

Binecuvântată (†) este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul înalță sfânta Evanghelie, zicând cu glas înalt:

Înțelepciune! Drepti!

Poporul:

**Isodiconul
(Stihul intrării)**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care Îți cântăm Ție. Aliluia.

Tropare, glas 8

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule,

odihnește, Doamne, sufletele adormiților Tăi, că în Tine speranța și-au pus, spre făcătorul și ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine zid și liman te avem, și rugătoare bine-primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA TRISAGHIONULUI

Dumnezeule sfânt, care întru sfinți odihnești, Cel ce cu glas întreit-sfânt ești lăudat de Serafimi și preamărit de Heruvimi și de toată puterea cerească adorat; Cel ce din neființă la ființă pe toate le-ai adus, care l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta și cu tot harul Tău l-ai împodobit; Cel ce dai înțelepciune și pricepere celui care cere și nu-l treci cu vederea pe cel care greșește, ci îi rânduiești pocăință spre mântuire; care ne-ai învrednicit pe noi, smeriții și nevrednicii Tăi robi, a sta și în ceasul acesta înaintea măririi sfântului Tău Altar și a-Ți aduce cuvenită închinare și preamărire: însuși Stăpâne, primește și din gura noastră, a celor păcătoși, întreit-sfânta cântare și ne

cercetează cu bunătatea Ta; iartă-ne toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; sfințește sufletele și trupurile noastre; și dă-ne să-Ți slujim Ție întru cuviință în toate zilele vieții noastre, pentru rugăciunile sfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac Ți-au bineplăcut.

Preotul, glas înalt:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi. (de 3 ori)

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA SCAUNULUI CELUI DE SUS

Stăpâne Doamne, Dumnezeul puterilor, mântuiește poporul Tău și în pace îl păzește cu puterea Sfântului Tău Spirit, prin chipul cinstitei Cruci, a Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești

binecuvântat, în vecii vecilor. Amin.

Preotul rămâne în dreapta scaunului cel de sus, unde se va așeza în timpul citirii Apostolului.

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 6 (Ps. 24, 14): **Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.**

Stih: (Ps. 24, 1): **Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.**

(Ps. 24, 14): **Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.**

Preotul: Înțelepciune.

APOSTOLUL ZILEI

Lectorul: Din Faptele Sfinților Apostoli (28, 1-31), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: În zilele acelea, noi, cei ce eram cu Pavel, după ce am scăpat de pe corabie, am aflat

că insula se numește Malta. Iar locuitorii ei ne arătau o deosebită omenie, căci, aprinzând foc, ne-au luat pe toți la ei din pricina ploii care era și a frigului. Și strângând Pavel grămadă de găteje și punându-le în foc, o viperă a ieșit de căldură și s-a prins de mâna lui. Și când locuitorii au văzut vipera atârând de mâna lui, ziceau unii către alții: Desigur că ucigaș este omul acesta, pe care dreptatea nu l-a lăsat să trăiască, deși a scăpat din mare. Deci el, scuturând vipera în foc, n-a pățit niciun rău. Iar ei așteptau ca el să se umfle, sau să cadă deodată mort. Dar, așteptând ei mult și văzând că nu i se întâmplă nimic rău, și-au schimbat gândul și ziceau că el este un zeu. Și împrejurul aceluia loc erau țarinile căpeteniei insulei, Publius, care, primindu-ne, ne-a găzduit prietenos trei zile. Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea în pat, cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, la care intrând Pavel și rugându-se, și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat. Și, întâmplându-se aceasta, veneau la el și ceilalți din insulă care aveau boli, și se vindecau; și aceștia ne-au cinstit mult și, când am plecat, ne-au pus la îndemână cele de trebuință. După trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în insulă și care avea pe ea semnul Dioscorilor. Și, ajungând la Siracuza, am rămas acolo trei zile, de unde, înconjurând, am sosit la Regium. Și, după o zi, suflând vânt de miazăzi, am ajuns la Puteoli în cealaltă zi. Găsind acolo frați, am fost rugați să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma. Și de acolo, auzind frații cele

despre noi, au venit într-o întâmpinare noastră până la Forul lui Apius și la Trei Taverne, pe care, văzându-i, Pavel a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat. Iar când am intrat în Roma, sutașul a predat pe cei legați comandantului taberei, iar lui Pavel i s-a îngăduit să locuiască aparte cu ostașul care îl păzea. Și, după trei zile, Pavel a chemat la el pe cei care erau fruntașii iudeilor. Și, adunându-se, ziceau către ei: Bărbați frați, deși eu n-am făcut nimic împotriva poporului (nostru) sau a datinilor părintești, am fost predat de la Ierusalim, în mâinile romanilor. Aceștia, după ce m-au cercetat, voiau să-mi dea drumul, fiindcă nu era în mine nicio vină vrednică de moarte. Dar iudeii împotriviindu-mi-se, am fost nevoit să cer să fiu judecat de Cezarul, dar nu că aș avea de adus vreo păcătuire neamului meu. Deci, pentru această pricină v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi. Căci pentru nădejdea lui Israel mă aflu eu în acest lanț. Iar ei au zis către el: Noi n-am primit din Iudeea nici scrisori despre tine, nici nu a venit cineva dintre frați ca să ne vestească sau să ne vorbească ceva rău despre tine. Dar dorim să auzim de la tine cele ce gândești; căci despre eresul acesta ne este cunoscut; că pretutindeni i se stă împotrivă. Deci, rânduindu-i o zi, au venit la el, la gazdă, mai mulți. Și de dimineața până seara, el le vorbea, dând mărturie despre Împărăția lui Dumnezeu, căutând să-i încredințeze despre Isus din Legea lui Moise și din proroci. Și unii credeau celor spuse, iar alții nu credeau. Și, neînțelegându-se unii cu alții, au plecat, zicând Pavel un cuvânt că: Bine a

vorbit Duhul Sfânt, prin Isaia Prorocul, către părinții noștri, când a zis: Mergi la poporul acesta și zi: Cu auzul vei auzi și nu veți înțelege și uitându-vă veți privi, dar nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a învârtoșat și cu urechile greu au auzit, iar ochii lor și i-au închis. Ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și Eu să-i vindec. Deci, cunoscut să vă fie vouă că această mântuire a lui Dumnezeu s-a trimis neamurilor, și ei vor asculta. Și, după ce a zis el acestea, iudeii au plecat având între ei mare neînțelegere. Iar Pavel a rămas doi ani întregi în casa luată de el cu chirie, și primea pe toți care veneau la el, propovăduind Împărăția lui Dumnezeu și învățând cele despre Domnul Isus Hristos, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică.

Preotul: **Î**nțelepciune.

APOSTOLUL MORȚILOR

Lectorul: **D**in Epistola a întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel (**4, 13-17**), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: **F**raților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că

Isus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Isus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului: că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: **P**ace (+) ție, cititorule.

Lectorul: **Ș**i spiritului tău.

Poporul: **Aleluia**rul, glas 6

Alilua, Alilua, Alilua

(Ps. 64, 4): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne; locui-vor în curțile Tale.

Stih: (Ps. 64, 6): *Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului.*

Preotul, în taină:

**RUGĂCIUNEA PROCLAMĂRII SFINTEI
EVANGHELII**

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina fără stricăciune a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri. Pune în noi frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bună plăcerea Ta gândind și săvârșind. Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început Părintelui Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, cu glas înalt:

*Preotul: Î*ntelegciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie.

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

*Preotul: C*itire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

*Poporul: M*ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

*Preotul: S*ă luăm aminte.

EVANGHELIA ZILEI

Evangelhia după Ioan (21, 15-25)

În vremea aceea S-a arătat Isus ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a răspuns: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluseii Mei! Isus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Isus lui: Păstorește oile Mele! Isus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat că i-a zis a treia oară: Mă iubești? și I-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile Mele! Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, spunând aceasta, i-a zis: Urmează Mie! Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind în urmă pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui și I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a Isus lui: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie! De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acela nu va muri; dar Isus nu i-a spus că nu va muri, ci:

Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui este adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Isus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin!

Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

EVANGHELIA MORȚILOR

Evanghelia după Ioan (5, 23-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis pe Mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândeii. Eu nu pot să fac de la Mine

nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne, atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi. (de 3 ori)

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării,

pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru frații noștri preoții, ieromonahii și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei bisericii acesteia și pentru toți cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA CERERII STĂRUITOARE

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii Tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește după mulțimea milei Tale, îndurările Tale trimite-le peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila Ta bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA A II-A A CREDINCIOȘILOR
Iarăși și de multe ori cădem înaintea Ta și Ție ne rugăm, Bunule și iubitorule de oameni, ca, privind spre rugăciunea noastră, să cureți sufletele și trupurile noastre de toată întinarea trupului și a sufletului; să ne dai nouă ca nevinovați și fără de osândă să ne înfățișăm înaintea sfântului Tău Altar. Dăruiește, Dumnezeule, și celor ce se roagă împreună cu noi, sporirea vieții, a credinței și a înțelegerii spirituale. Dă-le lor ca totdeauna cu frică și dragoste să-Ți

slujească Ție, nevinovați și fără de osândă să se împărtășească cu sfintele Tale Taine și de împărăția Ta cerească să se învrednicească.

Preotul, cu glas înalt:

Înțelepciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărire să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA HERUVICULUI

Nimeni din cei legați cu poftele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vină sau să se apropie sau să-Ți slujească Ție, Împărate al măririi; pentru că a-Ți sluji Ție mare și înfricoșător lucru este chiar și pentru puterile cerești. Însă, totuși, pentru

iubirea Ta de oameni negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om și arhiereu Te-ai numit nouă; și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat lucrarea sfântă a acestei jertfe liturgice și nesângeroase. Căci Tu singur, Doamne Dumnezeul nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe scaun de Heruvimi, Domnul Serafimilor și împăratul lui Israel, care singur ești sfânt și întru sfinți Te odihnești. Pe Tine, dar, Te rog, care ești singur bun și binevoitor: caută spre mine, păcătosul și netrebnicul Tău rob, și curăță-mi sufletul și inima de cuget viclean; și învrednicește-mă cu puterea Sfântului Tău Spirit ca, îmbrăcat fiind cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge. Căci Ție mă rog, plecându-mi cerbicea mea, și cer de la Tine: să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi; ci învrednicește-mă pe mine, păcătosul și nevrednicul Tău rob, să-ți aduc Ție darurile acestea. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și

în vecii vecilor. Amin.

Preotul face cădere mare.

În Altar, preotul cădește sfânta Masă, apoi spune, în taină: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngeresti. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se închină de trei ori zicând în taină:

Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul!

Preotul se întoarce spre popor plecându-și capul, apoi se duce la masa Proscomidiei.

Preotul, ridicând Aerul, zice:

Ridicați-vă mâinile spre cele sfinte și binecuvântați-L pe Domnul.

Preotul, luând în mâini sfântul Disc și sfântul Potir și iese pe ușa de către miazănoapte, și venind în mijlocul bisericii zice:

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit

(Arhi) Episcopul nostru (**N.**), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici (**și pe alții, vii și adormiți**) și pe voi pe toți, dreptcredincioșilor creștini, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Troparele punerii în mormânt

Iosif, cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu mirese, în mormânt nou, îngropându-l, l-a așezat.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu; și în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-

le, Cel ce ești necuprins.

Purtător de viață, mai înfrumusețat cu adevărat decât raiul și decât toată cămara împărătească mai luminat, s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Apoi ridică Aerul și cădindu-l acoperă cu el Sfintele, zicând în taină:

Iosif, cel cu bun chip...

Preotul cădind de trei ori, zice în taină:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

La a treia cădere, adaugă:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Prima ectenie a cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI

Doamne Dumnezeule, atotînătorule, Cel care singur ești sfânt și primești jertfă de laudă de la cei ce Te cheamă cu toată inima, primește și rugăciunea noastră a

păcătoșilor și du-o la sfântul Tău Altar; și fă-ne vrednici a-Ți aduce daruri și jertfe spirituale pentru păcatele noastre și cele din neștiință ale poporului; învrednicește-ne să aflăm har înaintea Ta, ca să-Ți fie bine primită jertfa noastră și să se coboare Spiritul cel bun al harului Tău peste noi, peste aceste daruri puse înainte și peste întreg poporul Tău.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurărilor unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătînându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotținătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Profeți. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru

iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte: Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

Poporul: Mila păcii, jertfa laudei.

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit, să fie cu voi cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

Poporul: Le avem către Domnul.

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

Poporul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE

(ANAFORAUA)

Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, a Te binecuvânta, a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale. Că Tu ești Dumnezeu cel negrăit, necuprins cu mintea, nevăzut, neajuns, pururea fiind, același fiind, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus și pe cei căzuți iarăși i-ai ridicat și n-ai încetat să le faci pe toate, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru acestea toate Îți mulțumim Ție și unuia-născut Fiului Tău și Spiritului Tău Sfânt, pentru toate binefacerile arătate și nearătate, care s-au făcut pentru noi, pe care le știm și pe care nu le știm. Îți mulțumim Ție și pentru liturghia aceasta pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de Arhangheli și zeci de mii de Îngeri, Heruvimii și Serafimii, cei cu câte șase aripi și cu ochi mulți, care se înalță zburând,

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra Discului, atingându-l de 3 ori în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot;

plin este cerul și pământul de mărirea Lui. Osana întru cele de sus. Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul, cu mâinile ridicate, în taină:

Cu aceste fericite Puteri, Stăpâne iubitorule de oameni, strigăm și noi și grăim: Sfânt ești și preasfânt, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt; Sfânt ești și preasfânt și vrednică de laudă e mărirea Ta. Tu lumea Ta așa ai iubit-o, încât pe Fiul Tău unul-născut L-ai dat, ca tot cel ce crede într-însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Acesta venind și toată rânduiala pentru noi plinind-o, în noaptea în care a fost vândut, ori mai curând pe Sine însuși S-a dat pentru viața lumii, luând pâine în sfintele, preacuratele și neprihănitele Sale mâini, mulțumind și binecuvântând (†), sfințind, frângând, data sfinților Săi învățarei și apostoli zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:

Asemenea și (+) Potirul, după cină, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aducându-ne, așadar, aminte de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi: de Cruce, de mormânt, de învierea de a treia zi, de înălțarea la cer, de șederea de-a dreapta, de a doua și preamărita iarăși venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Ale Tale, dintru ale Tale, Ție îți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: Pe Tine Te lăudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție îți mulțumim, Doamne și ne rugăm Ție, Dumnezeuul nostru.

Preotul, în taină:

Încă-ți aducem această slujbă cuvântătoare și fără vărsare de sânge și cerem și ne

rugăm și Te implorăm: trimite Spiritul Tău Sfânt peste noi și peste aceste daruri ce sunt puse înaintea.

Troparul Orei a III a

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: Inimă curată zidește în mine, Dumnezeule, și Spirit drept înnoiește în cele dinăuntrul meu.

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Spiritul Tău Sfânt nu-L lua de la mine.

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și fă, așadar, Pâinea aceasta (†) cinstit Trupul Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și ce este în Potirul aceasta, (†) cinstit Sângele Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând cu semnul sfintei Cruci spre amândouă Sfintele, zice:

Prefăcându-le (†) cu Spiritul Tău Sfânt. Amin. Amin. Amin.

Preotul, în taină:

Ca să fie celor ce se vor cumineca spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea Sfântului Tău Spirit, spre plinirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Îți mai aducem această slujire spirituală și pentru cei adormiți întru credință: Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Prorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Pustnicii și pentru tot sufletul drept ce s-a săvârșit în credință.

Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:

Mai ales pentru preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Poporul: **C**uvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pe cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul, în taină:

Pentru Sfântul Ioan prorocul înainte-

mergător și botezător; pentru sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli; pentru sfântul (N.), a cărui pomenire o facem și pentru toți sfinții Tăi, pentru ale căror rugăciuni cercetează-ne pe noi, Dumnezeuule. Și adu-ți aminte de toți cei adormiți în nădejdea învierii vieții de veci.

Preotul îi pomenește pe cei vii, în taină:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N.).

Apoi pe cei adormiți, în taină:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N.), în loc luminos, de unde a fugit orice durere, întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeul nostru, unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm: pomenește, Doamne, întreg episcopatul dreptcredincios, pe cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea, diaconia întru Domnul și toată tagma preoțească.

Îți mai aducem această slujire spirituală pentru lumea întreagă; pentru Sfânta Catolică și Apostolică Biserică; pentru cei ce în curăție și în viață cinstită petrec; pentru dreptcredincioșii guvernanți și pentru oștirea țării. Dăruiește-le, Doamne, pașnică domnie, ca și noi, în liniștea lor,

viață lină și fără tulburare să viețuim, întru toată frica de Dumnezeu și cuviință.

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Preotul, în taină:

Adu-ți aminte, Doamne, de orașul acesta în care viețuim, de toate orașele și satele și de cei ce cu credință locuiesc într-însele. Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce sunt în călătorie, de cei bolnavi, de cei ce trudesc, de cei robiți și de mântuirea lor. Pomenește-i, Doamne, și pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci și peste noi, peste toți, trimite milostivirile Tale.

Preotul, cu glas înalt, ecfonisul Anaforalei:

Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inimă, a preamări și a cânta preacinstitul și vrednicul de laudă numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și

pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie milele marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (†) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul,

mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și

în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

Înaintea Ta punem toată viața și nădejdea noastră, Stăpâne iubitorule de oameni, și cerem și ne rugăm și Te implorăm: învrednicește-ne să ne împărtășim cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine, ale acestei sfinte și spirituale Mese, în curată conștiință, spre ștergerea păcatelor, spre iertarea greșelilor, spre împărtășirea cu Sfântul Spirit, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșităilor noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (†) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Îți mulțumim Ție, nevăzutule Împărat, care cu puterea Ta nemăsurată pe toate le-ai făcut și cu mulțimea milei Tale din neființă la ființă pe toate le-ai adus. Însuți, Stăpâne, caută din cer spre cei ce și-au plecat Ție capetele lor, că nu le-au plecat

trupului și sângelui, ci Ție, înfricoșătorului Dumnezeu. Tu, deci, Stăpâne, pe cele puse înaintea, nouă tuturor spre bine le întocmește, după trebuința deosebită a fiecăruia: cu cei ce călătoresc împreună călătorește, pe cei bolnavi îi vindecă, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:
Să luăm aminte. Sfintele, sfinților.

Poporul: *Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.*

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:
Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. Amin. Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (N.), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate

păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

Poporul cântă chinonicul/priceasna zilei

(Ps. 32, 1) Bucurați-vă dreptilor întru Domnul. Celor drepti li se cuvine laudă.

(Ps. 64, 4) Stih: *Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit să locuiască în curțile Tale. Aliluia! Aliluia! Aliluia!*

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu.

Amin.

Apoi:

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **A**min.

Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (†) moștenirea Ta.

Poporul: **P**omenește-ne și pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul în împărăția cerurilor. Și ne învrednicește pe toți, Unule Îndurate, împărăției Tale celei cerești¹.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

¹ Cf. Anuar liturgic și tipiconal 2026, p. 316, se cântă acest tropar. Cf. Tipicul Sf. Sava. Text și comentariu liturgic p. 227, în locul troparului de mai sus, se poate cânta *Cel ce prin adâncul înțelepciunii sau imnul de laudă Aliluia*. Un alt tipic recomandă cântarea stihului: *Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule și peste tot pământul mărirea Ta...*, stih pe care preotul îl rostește în acel moment al liturghiei.

Binecuvântat este Dumnezeu nostru,
Și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfintele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfintele Taine la masa Proskomidiei, apoi le cădește.

Preotul: Drepti!

Împărtășindu-ne cu dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul

și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘANIE

Îți mulțumim Ție, Stăpâne, iubitorule de oameni, binefăcătorul sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreaptă calea noastră, întărește-ne pe toți în frica Ta, păzește viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Preotul, însemnând cu sfânta Evanghelie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale, Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinirea Legii și a profețiilor însuși fiind, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit toată rânduiala părintească, umple de bucurie și de veselie inimile noastre, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (†) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi. (de 3 ori) -Părinte, binecuvântează.

Preotul: Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale, ale celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului a cărui liturghie am celebrat, ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli, ale sfinților și binebiruitorilor Martiri, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, ale

sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.